

Неділя після Різдва. Пам'ять святих і праведних Йосифа обручника, Давида царя і Якова, брата Господнього. І Святої мучениці Анісії. І преподобного Зотика, пресвітера і кормителя сиріт - 30 грудня.

Антифон 1

Стих 1: Ісповімся тобі, Господи, всім серцем моїм, розповім про всі чуда твої (Пс 9,2).

Приспів: Молитвами Богородиці, Спасе, спаси нас.

Стих 2: На раді праведних і соньмі – великі діла Господні, явлені в усіх волях його (Пс 110,1-2).

Приспів: Молитвами Богородиці, Спасе, спаси нас.

Стих 3: Ісповідування і велич – діло його і правда його перебуває повік віку (Пс 110,3).

Приспів: Молитвами Богородиці, Спасе, спаси нас.

+Слава Отцю, і Сину, і Святому Духові. І нині, і повсякчас, і на віки вічні. Амінь.

Якщо співаємо 2ий антифон: Приспів: Молитвами Богородиці, Спасе, спаси нас.
Як ні то співаємо: Єдинородний Сину

Антифон 3

Співаємо звичайні третій антифон, але зі приспівом: Спаси нас, Сину Божий, що родився від Діви, співаємо тобі: Аلیلуя.

Тропар (глас 6): Ангельські сили на гробі Твоїм* і сторожі омертвіли;* Марія ж стояла при гробі,* шукаючи пречистого тіла Твого.* Полонив Ти ад і, не переможений від нього,* зустрів Ти Діву, даруючи життя.* Воскреслий з мертвих, Господи, слава Тобі!

Тропар (глас 4): Різдво твоє, Христе Боже наш,* засвітило світові світло розуміння:* в ньому бо ті, що звіздам служили, від звізди навчилися* поклонятися тобі – Сонцю правди,* і пізнавати тебе – Схід з висоти.* Господи, слава тобі.

Тропар (глас 2): Благовістуй, Йосифе, чудеса Давидові, богоотцю.* Ти бачив Діву, що родила,* з пастирями славословив ти,* з волхвами поклонився ти,* від ангела вістку прийнявши.* Моли Христа Бога спасти душі наші.

+Слава Отцю, і Сину, і Святому Духові.

Кондак (глас 3): Днесь радости сповняється божественний Давид,* а Йосиф хвалу з Яковом приносить,* вінець бо прийнявши через споріднення з Христом,* радуються, і несказанно на землі родженого оспівують, і кличуть:* Щедрий, спасай тих, що тебе почитають.

І нині, і повсякчас, і на віки вічні. Амінь.

Кондак (глас 3): Владика вчора до нас у тілі приходив; – а раб днесь із тіла виходив;* учора той, що царює, в тілі родився* – днесь раба камінням побивають.* Задля того і кінчається первомученик і божественний Стефан.

Прокімен (глас 4): Дивний Бог у святих своїх,* Бог Ізраїлів. (Пс 67,36).

Стих: В церквах благословіть Бога, Господа, ви- з джерел ізраїлевих. (Пс 67,27).

Апостол: (Гл 1, 11-19): *Браття,* сповіщаю вас, що Євангеліє, яке я вам проповідував, не від людей; бо ж я його не прийняв, ні навчився від людини, а через об'явлення Ісуса Христа. Ви чули про мою поведінку колись у юдействі, про те, що я жорстоко переслідував Церкву Божу та руйнував її. Я визначався серед багатьох ровесників з мого роду, будши запеклим прихильником передань моїх предків. Та коли Той, хто вибрав мене вже від утроби моєї матері і покликав Своєю благодаттю, зволив об'явити в мені Сина Свого, щоб я проповідував Його між поганями, я негайно, ні з ким не радившись, не пішов у Єрусалим до тих, що були апостолами передо мною, але пішов в Арабію і потім повернувся в Дамаск. Три роки після того пішов я в Єрусалим відвідати Петра. Іншого з апостолів я не бачив, крім Якова, брата Господнього.

Алилуя (глас 4): *Алилуя, алилуя, алилуя!*

Стих: Пом'яни, Господи, Давида і всю кротость його (Пс 131,1).

Стих: Бо клявся він Господеві, обіцявся Богові Якова (Пс 131,2).

Євангеліє: (Мт 2,13-23): *Коли відійшли мудреці,* то ангел Господній у сні явився Йосифові, кажучи: Встань, візьми дитя і матір Його, і втікай в Єгипет, і будь там, поки скажу тобі, бо Ірод хоче шукати дитя, щоб погубити Його. А він, вставши, взяв дитя та матір Його вночі і відійшов у Єгипет. І був там до смерти Іродової, щоб збулося сказане від Господа пророком, що говорив: З Єгипту визвав Я сина Мого. Тоді Ірод, побачивши, що був поруганий волхвами, розгнівався дуже і післав повбивати всіх дітей, що були у Вифлеємі і всіх околицях його, від двох років і нижче, згідно з часом, про який докладно розпитав у мудреців. Тоді збулося сказане Єремією пророком, що говорить: Голос в Рамі чути було, плач і ридання і голосіння велике. Рахиль — оплакуюча дітей своїх: і не хотіла утішитися, бо їх немає. І коли помер Ірод, то ангел Господень у сні явився Йосифові в Єгипті, кажучи: Встань, візьми дитя і матір Його і йди в землю Ізраїлеву, бо вимерли ті, що шукали душі дитяти. А він, вставши, взяв дитя і матір Його і прийшов в землю Ізраїлеву. Та почувши, що Архилай царює в Юдеї замість Ірода, батька свого, побоявся туди йти,

а прийнявши вість у сні, відійшов в сторони галилейські. І прийшовши, поселився в городі, званім Назарет, щоб збулося сказане пророками, що Назорей назветься.

Замість Достойно: Величай, душе моя, у вертепі народженого Царя – Христа.

Ірмос (глас 1): Таїнство чудне бачу і преславне: небо – вертеп, престол херувимський – Діву, ясла – вмістилище, в яких возліг невмістимий Христос Бог. Його оспівуючи величаємо.

Причасний: Хваліте Господа з небес,* хваліте Його на висотах (Пс 148,1).

Другий: Радуйтеся, праведні, у Господі,* правим належить похвала. (Пс 32,1).
Алилуя (х3).

За Галицьким звичаєм співаємо: Всесвіт днесь радістю сповняється, Христос родився від Діви.

Замість “Ми бачили світло істинне...” (х1) “Нехай сповняться уста...” (х3) і “Нехай буде ім’я...” (х3).